ارائه الگوی کشت و اصلاح بذر؛ اهرم‌های مدیریت آب در حوزه کشاورزی

سپهرغرب، گروه کشاورزی - طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با پژوهشگر حوزه کشاورزی و امنیت غذایی مشخص شد؛ اجرای عملی الگوی کشت با استفاده از نظام‌های تشویقی و تنبیهی و نیز استفاده از فناوری در حوزه اصلاح بذرها می‌تواند ما را در مسیر مدیریت منابع آب یاری کند.

باید بپذیریم که خشک‌سالی در حال تبدیل شدن به یکی از ابربحران‌ها در کشور ما است و نمی‌توان چشم خود را بر روی هدررفت گسترده آب در حوزه کشاورزی ببندیم زیرا با ادامه روند موجود، در زمان بسیار کوتاه، بخش عمده‌ای از زمین‌های کشاورزی و حاصلخیز خود را از دست خواهیم داد.

باید یک فرهنگ عمومی بر فضای کشاورزی حاکم شود که ارزش آب مصرفی، بسیار بالاتر از محصولات کشاورزی است و اگر ذخیره آب، به‌ویژه در صنعت کشاورزی کاهش یابد، طبیعتاً مجال و بستری برای کشاورزی باقی نخواهد ماند.

حال آنکه مدیریت منابع آب فرایندی است که فراهم‌کننده نهاده حیاتی برای تولید و درآمد کشاورزان به‌حساب می‌آید، بنابراین با توجه به محدودیت منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی و حساسیت ویژه در تأمین آب شرب، صنعت و کشاورزی به‌واسطه افزایش جمعیت و لزوم برداشت آب بیشتر در سال‌های آینده، تصمیم‌گیری برای مدیریت مصرف بهینه از منابع آب الزامی است.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا با پژوهشگر حوزه امنیت غذایی و کشاورزی گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

پدرام جدی با بیان اینکه تقریباً در همه اقلیم‌ها و سطوح کشور کشاورزی را داریم و گستره بزرگی را دربرمی‌گیرد و تنوع محصولی زیادی را نیز شامل می‌شود، اعم از محصولات زراعی، باغی و دام گفت: دلیل این مسئله نیز به این موضوع بازمی‌گردد که ما در کشوری قرار داریم که بارش حداقلی داشته و با محدودیت منابع آب شیرین مواجه است، بنابراین طبیعی است که این محدودیت‌ها در حوزه کشاورزی تأثیرگذار خواهد بود.

وی در پاسخ به این سؤال که آیا برای مواجهه با این معضل راه حلی وجود دارد؟ می‌توان کاری کرد که این محدودیت‌ها مدیریت شوند تا آسیب کمتری به کشاورزی ما وارد شود؟ گفت: بله، زیرا در وهله نخست مسئله این است که مشخص نیست در سیاستگذاری کلان کشور چه محصولاتی در حوزه کشاورزی اولویت داشته و تولیدشان برای ما مهم است، در حالی که ما با انواعی از محصولات مواجهیم که تولید آن‌ها برای ما موضوعیت ندارد به گونه‌ای که گرچه قرار گرفتن آن‌ها در سبد محصولات کشاورزی مهم است اما به‌دلیل راهبردی نبودشان، خللی بر زندگی روزمره مردم ایجاد نمی‌کند، در این بین می‌توان به بسیاری از میوه‌ها و برخی از حبوبات اشاره کرد.

این پژوهشگر حوزه کشاورزی با تأکید بر اینکه رسته دیگری از محصولات و فرآورده‌های کشاورزی همچون گندم، روغن، برنج و گوشت، راهبردی بوده و برای زندگی روزمره مردم حیاتی است تشریح کرد: یکسری دیگر گرچه اساسی نیستند اما به لحاظ تولید و مورد نیاز بودن برای ما اهمیت بسیاری دارند مثل سیب‌زمینی و پیاز که در حالت عادی نیاز روزمره خانوار به‌حساب می‌آیند.

جدی ادامه داد: البته طی سال‌های اخیر بحث‌ها و تلاش‌ها در سطح کلان کشوری در حوزه ارائه الگوی کشت انجام شده یعنی این اعتقاد وجود دارد که آن‌ها به کشاورز بگویند متناسب با اقلیم، دانش سنتی و امکاناتی که در اختیار دارند چه محصولی را در چه زمانی و در چه سطحی بکارند اما این حرف هیچ‌وقت عملیاتی و پیاده نشده است.

وی در پاسخ به چرایی اهمیت اجرایی شدن این امر گفت: ما در نبود الگوی کشت که در آن حتی میزان نیاز کشور و هر شهر مشخص می‌شود، بعضاً در مزارع محصولاتی را کشت می‌کنیم که در یک سال با کمبود و در سال بعد با مازاد بازار مواجه است حال آنکه برای تولید این محصولات سالانه حجم زیادی آب مصرف می‌شود.

این کارشناس حوزه کشاورزی با تأکید بر اینکه در نبود الگوی کشت در مصرف آب دچار اسراف و هدررفت منابع آبی می‌شویم، تصریح کرد: پس در سطح کلان حکمرانی لازم است شرایط لازم برای ارائه الگو کشت فراهم شود.

جدی با ابراز اینکه این الگوی کشت با دستور و بخشنامه عملیاتی نخواهد شد، تشریح کرد: در این بین حتماً باید نظام تشویق و تنبیه به‌صورت واقعی و عملی در دستور کار قرار گیرد تا در پی آن کشاورزان به پیروی از الگوی کشت تعریف‌شده ترغیب شوند.

وی با بیان اینکه در پی اجرای الگوی کشت غذای مورد نیاز کشور به‌صورت کافی تولید می‌شود و در بهره‌برداری از منابع آبی نیز موفق‌تر عمل خواهیم کرد، افزود: نکته بعدی اینکه آب در کشور ما ارزان است؛ یعنی عمدتاً کشاورزان بابت آب هزینه‌ای پرداخت نمی‌کنند؛ بنابراین وقتی آب ارزان است یعنی اینکه آن تعلق ویژه نسبت به ارزشمندی آب در بین کشاورزان وجود ندارد.

این کارشناس امنیت غذایی با تأکید بر اینکه کشاورزان هیچگاه آنقدر که برای ماشین‌آلات کشاورزی ارزش قائل می‌شوند برای آب جایگاه و ارزشی درنظر نمی‌گیرند، اظهار کرد: بنا به شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه در حال حاضر برای مصرف آب نمی‌توان قیمت‌گذاری کرد زیرا به‌تبع آن قیمت محصولات کشاورزی گران شده و تبعات اجتماعی به بار خواهد آورد اما می‌توان سیستم و نظامی را وضع کرد و به کشاورز گفت مثلاً اگر مساحت زمین شما فلان هکتار است، میزان میانگین برداشت شما نیز باید عدد فلان باشد بنابراین اگر این امر محقق نشد چون آب مصرفی هدر رفته پس به همان میزان از یارانه‌هایی که قرار است در بخش‌های مختلف نهاده‌ها به شما پرداخت شود محروم خواهید بود.

جدی با بیان اینکه نظام تشویق و تنبیه می‌تواند تا حدودی کشاورزان را از بی‌تفاوتی به ارزشمند بودن آب دور کند، تصریح کرد: البته طی سال‌های اخیر در حوزه به‌روز کردن و استفاده از فناوری‌های نوین آبیاری (بارانی، قطره‌ای، مه‌پاش) در مزارع کارهای بسیاری انجام شده اما مسئله؛ متداول بودن، در دسترس بودن و داشتن دانش استفاده از این روش‌ها در جامعه کشاورزی است که متأسفانه در این بخش با مشکل مواجهیم.

وی با تأکید بر اینکه خرد بودن اراضی یکی از موانع پیش روی بهره‌مندی از روش‌های نوین آبیاری است تشریح کرد: درواقع نداشتن صرفه اقتصادی برای تولیدکنندگان خرد در حوزه تجهیز مزارع، مسئله‌ای است که باید مورد توجه قرار گیرد.

این کارشناس کشاورزی افزود: در این بین مهم‌تر از همه موارد عنوان‌شده باید به این نکته توجه کرد که زیربنای تولید در حوزه کشاورزی و باغبانی، بذر و نهال است حال آنکه در سطح بین‌الملل در پی آن هستند که با اصلاح ژنتیکی (البته نه تاریخته) بذرها، مؤلفه‌های مضر آن‌ها را حذف کنند که یکی از این مؤلفه‌ها، میزان مصرف آب است.

جدی با بیان اینکه در این فرایند میزان بهره‌وری را در محصول به گونه‌ای بالا می‌برند که در آن مصرف آب نیز کاهشی است گفت: در عین حال مقاومت آن نسبت به شرایط محیطی بیشتر می‌شود و یا اینکه مقاومت بذر در برابر شوری آب کمتر شده تا بتوان علیرغم شوری آب نسبت به تولید دست زد.

وی افزود: برای مثال محصولاتی همچون گندم باید با آب شیرین تولید شود اما در کشور تحقیقاتی انجام شده که بتوان با آب لب‌شور (آبی که از آب شیرین نمک بیشتری و همچنین از آب شور نمک کمتری داشته باشد) نیز بتوانیم این محصول را تولید کنیم.

این پژوهشگر امنیت غذایی با اشاره به اینکه استفاده از فناوری در اصلاح بذر و نهال‌ها می‌تواند به ما در استفاده بهینه از منابع آبی کمک کند، تصریح کرد: در خصوص میزان مصرف آب در بخش کشاورزی کشور نیز باید بگویم وزارت نیرو بر مبنای آبی که از پشت سدها رها کرده و یا توسط لوله انتقال داده میزان مصرف آب را در حوزه کشاورزی مشخص می‌کند حال آنکه مبنای محاسبه باید میزان آبی باشد که کشاورز سر زمین و مزرعه تحویل می‌گیرد.

جدی با بیان اینکه یقیناً در انتقال آب ما شاهد تبخیر و برداشت توسط بخش‌های دیگر نیز هستیم، اذعان کرد: با این وجود اگر حتی برای کشاورزی نه عدد ۹۲ درصدی بلکه عدد ۷۰ درصدی را درنظر بگیریم بازهم این سهم قابل توجه بوده و نیازمند مدیریت است.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد کمبود آب در ایران یکی از عوامل محدودکننده اصلی توسعه فعالیت‌های کشاورزی در دهه‌های آینده به‌شمار می‌رود. متأسفانه در کشور ما هنوز استفاده مطلوب از آب به شکل یک فرهنگ جایگاه خاص خود را پیدا نکرده، به همین جهت دستیابی به تعادل نسبی در زمینه عرضه و مصرف آب یک اصل اساسی و ضروری است که جز با ایجاد یک نظام جامع مدیریت آب میسر نمی‌شود.

مجموعه اقداماتی که تاکنون در کشور در ارتباط با تأمین آب کشاورزی انجام شده، عمدتاً در زمینه مدیریت تولید و عرضه آب بوده و کمتر توجهی به مدیریت مصرف شده است. به همین دلیل تجدیدنظر در الگوی مصرف و صرفه‌جویی آب خصوصاً در بخش کشاورزی و افزایش بهره‌وری و راندمان تولید کلیه بخش‌های تولید و مصرف‌کننده آب از اهمیت و اولویت بالایی برخوردار است.

عوارض صادراتی سیب لغو شد

سپهرغرب، گروه کشاورزی: بر اساس اعلام وزارت جهاد کشاورزی عوارض صادراتی سیب لغو شد.

در نامه احمدخانی نوذری؛ معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهادکشاورزی به ضیغمی؛ رئیس سازمان توسعه تجارت آمده است:

پیرو نامه ۱۲ اسفند ۱۴۰۲ در خصوص وضع عوارض برای صادرات سیب، نظر به همراهی اتحادیه‌ها و تشکل‌های ذی‌ربط در تأمین سیب مورد نیاز مراکز مصرف به قیمت توافقی و مناسب تاکنون و تعهد به تأمین آنی آن از وضع عوارض صرف نظر گردید.

پیش از این عوارض صادراتی سیب درختی از تاریخ ۲۰ اسفند ماه سال جاری ۳۵ درصد تعیین شده بود.

خبری خوش برای دریاچه ارومیه

سپهرغرب، گروه کشاورزی: بارش‌های زمستانی تحولی در وضعیت دریاچه ارومیه ایجاد کرد، به طوری که در حال حاضر تراز دریاچه ارومیه در شرایط فعلی به ۱۲۷۰٫۲۷ متر رسیده که نسبت به مدت مشابه سال قبل افزایش ۶ سانتی متری را نشان می‌دهد.

تغییرات اقلیمی و مصارف بالای کشاورزی در حوضه آبریز دریاچه ارومیه، باعث کاهش ورودی‌ها به این دریاچه شده، به طوری که در سال‌های اخیر این دریاچه با روند عمومی منفی مواجه بوده و شرایط خشک را تجربه می‌کند. چنین شرایطی باعث شده است تا آب‌های ورودی به دریاچه نیز به طور موقت و طی فصول تر سال باعث بهبود نسبی شرایط دریاچه گردد و در فصول خشک، تراز دریاچه مجدداً روند کاهشی داشته باشد.

در سال آبی جاری نیز فعالیت‌های سامانه بارشی سرد در شمال غرب کشور باعث شکل‌گیری ذخیره برفی مناسب، معادل متوسط بلند مدت، در حوضه آبریز دریاچه ارومیه شده است؛ تراز دریاچه ارومیه از ابتدای سال آبی تاکنون با افزایش ۲۶ سانتی‌متری مواجه بوده است، اما بر اساس آمار موجود، تراز اکولوژیک این دریاچه ۱۲۷۴٫۱ متر است و احیای کامل دریاچه تا تراز مذکور، نیاز به رشد تراز ۴ متری و حجم بالغ بر ۱۴ میلیارد مترمکعبی دارد که ضرورت اجرای کامل مصوبات ستاد احیای دریاچه ارومیه به ویژه کاهش جدی مصارف در این حوضه آبریز را می‌رساند تا در صورت تداوم فعالیت سامانه‌های بارشی، پهنه دریاچه ارومیه شاهد بهبود تراز و حجم آن باشد.

طبق آخرین اعلام حجم و ارتفاع دریاچه ارومیه ۱٫۶ میلیارد مترمکعب برآورد می‌شود و مساحت پهنه آبی دریاچه ارومیه بر اساس آخرین تصاویر ماهواره‌ای ۱۶۸۷ کیلومتر مربع است. بر اساس مصوبات ستاد احیای دریاچه ارومیه و برنامه ابلاغی از سوی شرکت مدیریت منابع آب ایران، رهاسازی آب جهت تامین قسمتی از نیاز زیست محیطی دریاچه ارومیه از سوم اسفندماه سال آبی‌جاری از سدهای بوکان، مهاباد و ساروق آغاز شد.

در کنار رهاسازی و انتقال آب از طریق سدهای سیلوه، کانی سیب و حسنلو ۱۵۵ میلیون مترمکعب آب تا ۱۹ اسفند سال آبی جاری وارد دریاچه ارومیه شد که با رهاسازی در مجموع از ۹ رودخانه اصلی استان آذربایجان غربی و سایر مسیل‌های منتهی به دریاچه ارومیه با لحاظ پساب تصفیه شده انتقالی، ۴۱۷ میلیون مترمکعب آب وارد دریاچه ارومیه شد که در کنار بارش‌های مستقیم روی دریاچه و جریان ورودی از سمت آذربایجان شرقی باعث افزایش تراز دریاچه ارومیه به میزان ۴۵ سانتی‌متر نسبت به ابتدای سال آبی شد.

هرچند که دریاچه ارومیه بهبود لاک‌پشتی را پیش گرفته اما تحولی کوچک در این دریاچه نیز امید بخش است و آنطور که مسئولان وعده دادند دریاچه ارومیه تا ۶ سال آینده شرایط بهتری تجربه خواهد کرد و انتظار می‌رود که با تسریع برنامه‌ها شاهد تحولات بیشتر در این بخش باشیم.

طرح کاشت یک میلیارد درخت؛ هزینه هر نهال ۷۵ هزار تومان

سپهرغرب، گروه کشاورزی: موفقیت طرح کاشت یک میلیارد درخت که اجرای آن از آذرماه امسال آغاز شده، در گرو اختصاص بودجه و مشارکت گروه‌های مردمی برای نگهداشت درخت است؛ طرحی که هزینه هر نهال به طور متوسط ۷۵ هزار تومان برآورد شده است.

طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت در اواخر سال ۱۴۰۱ با پیشنهاد سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری و با هدف توسعه منابع طبیعی و جنگلی ارائه و از آذرماه سال ۱۴۰۲ اجرای آن به طور رسمی آغاز شد.

در اسناد اعلامی سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور احیای جنگل‌های موجود، توسعه جنگل توسعه متوسط سالیانه حدود ۳۶۱ هزار هکتار، جنگل‌کاری و تولید حدود ۲۵۰ میلیون اصله نهال، ایجاد بوستان‌های جنگلی، توسعه زراعت چوب جهت تأمین بخشی از نیاز چوبی کشور، کاهش گازهای گلخانه‌ای از طریق ترسیب کربن به میزان هر هکتار ۳۵ تن و جذب و کنترل گردو غبار به میزان هر هکتار ۲۱ تن اعلام شده است.

همچنین افزایش سرانه جنگل از ۰٫۱۷ هکتار به ۰٫۱۹ هکتار، افزایش سطح پوشش درختی و جنگلی به میزان ۱٫۴۴ میلیون هکتار و جلوگیری از تغییر اقلیم به‌عنوان دیگر اهداف و خروجی‌های مورد انتظار اجرای طرح طی بازه زمانی چهار ساله برشمرده شده است.

این اهداف در اغلب طرح‌های کلان کاشت درخت مورد توجه طراحان و مجریان قرار می‌گیرد ولی نکته‌ای که در اینجا می‌توان مورد توجه قرار داد، این است که مطابق با برخی طرح‌های کاشت در سالهای گذشته و همچنین کشورهای دیگر در کنار این اهداف، به موضوعات دیگری مانند تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی بهبود معیشت جامعه محلی و تأمین امنیت غذایی پایدار نیز توجه می‌شود.

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی به ارزیابی این طرح زیست‌محیطی پرداخته و تأکید کرده است که این طرح در پنج گام اصلی طراحی شده که شامل شناسایی و انتخاب عرصه‌های کشت، تهیه طرح انتخاب گونه و برنامه اجرایی، تولید نهال استاندارد در نهالستان مربوطه، کاشت و نگهداری نهال توسط مجری یا پیمانکار و نظارت و ارزیابی است.

در جدول زمان‌بندی ارائه شده قرار است در یک سال نخست، نهالستانها در کل استان‌های کشور فعال و تجهیز شوند تا بستر لازم برای تولید نهال اولیه فراهم شود و گام اول به انجام برسد.

■ درخت‌ها در چه مناطقی کاشته خواهند شد؟

در این طرح مناطق مستعد گونه‌های جنگلی اقتصادی و دارای محصولات فرعی و بازاری شناسایی و معرفی می‌شوند تا با مشارکت جوامع محلی جنگل کاری شوند و در ارتقای معیشت این جوامع تأثیر گذار باشد؛ همچنین عرصه‌های مربوط به کارخانجات و صنایع محدوده و حریم شهرها، فضای پادگان‌ها و عرصه‌های در اختیار نیروهای مسلح برای افزایش سرانه فضای سبز و مستثنیات اشخاص جهت زراعت چوب، عرصه‌هایی هستند که برای اجرای طرح نهال کاری مدنظر قرار خواهند گرفت.

بر اساس اسناد موجود، این طرح در مناطقی انجام خواهد شد که میزان بارندگی در آن مناطق بیش از ۳۵۰ میلی‌متر باشد که نهال‌ها بعد از کاشت مشکل کمبود آب زیادی نداشته باشند البته طرح‌های مربوط به مناطق شهری و حاشیه شهر به منظور ارتقای فضای سبز شهری در کلیه مناطق کشور اعم از خشک و مرطوب اجرا خواهد شد.

■ هزینه هر نهال ۷۵ هزار تومان

در ارزیابی اقتصادی اجرای این طرح، با توجه به برآوردهای انجام شده در خصوص مجموع هزینه عملیات تولید کاشت، نگهداری و مراقبت از نهال‌های کاشته شده، هزینه‌های مورد نظر به طور متوسط به ازای هر اصله نهال معادل ۷۵۰ هزار ریال است.

با در نظر گرفتن ظرفیت‌های موجود در نهالستان‌های دولتی و بهره‌گیری از مشارکت اشخاص حقیقی و حقوقی و گروه‌های مردمی و جهادی در طرح نهضت تولید و کاشت یک میلیارد درخت در کشور سالیانه ۲۵۰ میلیون اصله نهال و اجرای طرح در بخش دولتی به‌صورت امانی می‌توان هزینه‌های طرح را به میزان ۷۵ درصد کاهش داد، بنابراین با در نظر گرفتن موارد فوق در صورت تأمین کمک اعتباری دولت به میزان ۱۸۰ هزار ریال به ازای هر اصله نهال به صورت سالیانه و در مجموع به میزان ۴۵ هزار میلیارد ریال در هر سال برنامه قابلیت اجرایی خواهد داشت که بخشی از هزینه‌ها در قالب موافقت نامه‌های اعتباری طرحهای سازمان و بخشی دیگر با مشارکت جوامع محلی و خیرین تأمین شود.

نکته قابل توجه آن است که فارغ از دقت محاسبه اولیه صورت گرفته اینکه بتوان تا ۷۵ درصد هزینه‌ها را با این روش‌ها کاهش داد به ویژه اینکه تاکنون جزئیاتی از نحوه تأمین مالی از بخشهای دولتی خصوصی و عمومی اعم از جوامع محلی،خیرین گروه‌های جهادی و... منتشر نشده است، به نظر منطقی و شدنی نیست و نیازمند کار کارشناسی و مطالعات دقیق تر است.

علاوه بر این با فرض کاهش ۷۵ هزینه ها، طرح به طور سالیانه بدون محاسبه نرخ تورم و تغییرات آن حداقل نیازمند چهار هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان است که ۲۸ درصد فراتر از کل بودجه سال ۱۴۰۱ سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری است.

از طرفی براساس مصاحبه رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری در ۱۰ آذرماه ۱۴۰۲ در بودجه امسال ردیفی برای طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت در نظر گرفته شده که میزان آن ۲۳۷ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان بوده (حدود پنج درصد اعتبار برآوردی طرح) بنابراین با توجه به بازه زمانی چهارساله‌ای که برای اجرای طرح ملحوظ شده، برآورد دقیق میزان منابع مالی مورد نیاز و نحوه تأمین آن از ضروریات ابتدایی طرح است.

سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری برای اجرای طرح در سطح ملی ستاد ملی طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت را ایجاد کرده است که دارای پنج کمیته علمی و ۶ کارگروه است.

در این طرح سازمان‌های دیگری نیز به‌عنوان همکار شناخته شده‌اند ازجمله وزارت نیرو، سازمان اوقاف و امور خیریه وزارت آموزش و پرورش نیروهای مسلح، تشکلهای مردمی شهرداری ها و فرمانداری‌ها، زارعین و صاحبان اراضی بهره‌برداران معادن و کارخانجات صنعتی. ضمن آنکه قرار است از طریق تشکل‌های مردم نهاد بحث عملیات کاشت در اراضی ملی مستعد زراعت چوب نیز پیگیری شود.

دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج خواستار شد؛

همراهی دولت برای حمایت از برنج ایرانی با بخش خصوصی

برای افزایش تقاضای برنج باید فکری کرد

سپهرغرب، گروه کشاورزی: دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ضمن تأکید بر اینکه دولت باید با بخش خصوصی برای حمایت از برنج ایرانی همراه شود درباره افزایش تقاضای برنج با فرارسیدن عید نوروز و ماه مبارک رمضان عنوان کرد که متوقف ماندن واردات برنج بازار داخل را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بنابراین هدف‌گذاری درستی باید در این راستا صورت گیرد.

مسیح کشاورز اظهار کرد: همراهی استانداری و سازمان جهاد کشاورزی استان‌های مازندران و گیلان تحت حمایت وزارت جهادکشاورزی شرایطی را فراهم کردند تا اعضای انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران با خرید محصول برنج انباشت شده کشاورزان مانع خسارت دیدن ایشان شوند.

وی ادامه داد: این طرح از یک سو مانع انباشت محصول برنج سال گذشته شالیکاران شد و از سویی دیگر موجب شد تا قیمت برنج در بازار بر خلاف مسیر تورم نزولی شود.

دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران با اشاره به نامه‌ای که انجمن برای وزیر جهادکشاورزی ارسال کرده است، توضیح داد: در این نامه از وزیر جهاد کشاورزی درخواست شده، دستگاه‌های دخیل در امر تولید و مدیریت بازار برنج، همچون سال گذشته پای کار آمده و شرایطی را فراهم کنند که امسال نیز طرح خرید برنج ایرانی توسط بخش خصوصی تحقق یابد.

کشاورز با یادآوری مصوبه وزارت جهادکشاورزی مبنی بر تعیین سهم واردات برای شرکت‌ها بر اساس میزان خرید برنج داخلی، تصریح کرد: لازمه تحقق این مصوبه و اجرایی شدن آن ارائه گزارش عملکرد شرکت‌ها برای خرید برنج توسط استانداری و سازمان جهادکشاورزی مازندران و گیلان است.

وی افزود: از آنجایی که تاکنون این گزارش ارائه نشده است در نامه‌ای از وزیر جهادکشاورزی درخواست کرده‌ایم به این موضوع ورود و سازمان‌های مذکور را برای ارائه این گزارش مجاب کنند.

دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران با اشاره به اینکه برای خرید برنج انباشت شده نزد کشاورزان اعضای انجمن بیش از دو هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری کرده‌اند، گفت: تداوم این طرح بسته به همراهی دولت و اجرایی شدن مشوق‌هایی است که پیش از این وعده داده شده است.

کشاورز در ادامه از مشکل دیگری که ممکن است به بازار برنج آسیب برساند یعنی توقف واردات برنج با دستور معاون اول رئیس جمهور خبرداد و اظهار کرد: در شرایطی که بازار برنج به ثبات رسیده است، ممنوع شدن واردات موجب افزایش قیمت برنج وارداتی شده و تداوم این مسیر به افزایش قیمت برنج داخلی منتهی می‌شود.

وی ادامه داد: در شرایطی که با افزایش تقاضای برنج با فرارسیدن عید نوروز و ماه مبارک رمضان روبرو هستیم، متوقف ماندن واردات برنج ثبات بازار را تهدید کرده و پس از آن باید شاهد افزایش قیمت‌ها باشیم.

دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران همچنین به موضوع عدم تأمین ارز از سوی بانک مرکزی اشاره کرد و گفت: در حالی که واردکنندگان، برنج مورد نیاز کشور را تأمین و در بازار عرضه کرده‌اند، اما متاسفانه از شهریور تاکنون ارز واردکنندگان پرداخت نشده و این روند به تداوم واردات برنج و امنیت غذایی کشور آسیب می‌زند.

کشاورز عنوان کرد: اگر بانک مرکزی امکان تأمین ارز نیمایی برای واردات برنج را ندارد، موضوع را اعلام و اجازه دهند واردات برنج با ارزی غیر از ارز نیمایی انجام شود.

وی با بیان اینکه هدفگذاری واردات برنج برای سال جاری بر اساس بررسی تقاضای بازار یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن بوده است، گفت: تاکنون ۹۵۰ هزار تن برنج توسط بخش خصوصی وارد کشور شده که با توجه به مسدود کردن مسیر واردات توسط معاون اول رئیس جمهور و عدم تأمین ارز، به‌نظر نمی‌رسد، بتوان اقدام عاجلی برای رفع این کسری انجام داد.